

POSTANOWIENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH (...)

z dnia 21 maja 2018 roku

w przedmiocie umorzenia dochodzenia

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych

we W. w składzie:

Przewodniczący: r.pr. A. J.

Sędziowie: r. pr. D. M. (sprawozdawca)

r. pr. J. G.

Protokolant: r.pr. K. C.

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. radcy prawnego M. M.

w sprawie zażalenia E. W. na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. M. M. z dnia 26 lutego 2018 roku sygn. akt R.D. 123/17 o umorzeniu dochodzenia

postanawia

1.

na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1870) w zw. z art. 437 § 1 kpk utrzymać w mocy w całości zaskarżone postanowienie.

2.

na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1870) kosztami postępowania dyscyplinarnego w niniejszym postępowaniu zażaleniowym w kwocie 920 zł obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych we W..

Uzasadnienie

W dniu 11 października 2017 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. wpłynęła skarga E. W. na działanie radcy prawnej R. K. (1), w której zarzuciła, że radca prawny dochodzi roszczenia, które jest przedawnione, bowiem bankowy tytuł egzekucyjny nie może być podstawą dochodzenia roszczeń przez podmioty pozabankowe, zaś umowa cesji, z której powód miałby wywodzić swoją materialną legitymację nie dotyczy skarżącej, albowiem nie uznała ona nigdy i nie zamierza uznać „wymagowanego” długu. Ponadto zarzuciła, że przedstawione przez radcę prawnego w postępowaniu sądowym dowody uległy prekluzji (k.1 – 2).

Postanowieniem z dnia 26 lutego 2018 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. na podstawie 322 § 1-3 k.p.k., art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych umorzył dochodzenie w sprawie możliwości dopuszczenia się przez radcę prawnego R. K. (2) przewinienia

dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6, art.7 ust. 2 i 3, art. 11 ust. 1 i 2, art. 25 ust. 1 Kodeksu Etyki Rady Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r., w ten sposób, że począwszy od dnia 10 maja 2017 r. w W. działając, jako pełnomocnik firmy (...) dochodziła na drodze sądowej zasądzenia kwoty kilkunastu tysięcy złotych od E. W., podczas gdy żądane roszczenie mogło być pozbawione jakichkolwiek podstaw faktycznych i prawnych, czym zamierzała doprowadzić E. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zapłatę nienależnego świadczenia (k.20 – 26).

Na powyższe postanowienie skarżąca wniosła zażalenie. W swoim zażaleniu nie podniosła żadnych merytorycznych zarzutów. W zażaleniu wskazała, że postępowanie w sprawie radcy prawnego R. K. (2) jest prowadzone przez Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. (k.30 – 31).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuję:

W ocenie Sądu analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wskazuje, że decyzja o umorzeniu dochodzenia była zasadna, a przeprowadzone czynności przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego nie wymagają uzupełnienia. Tym samym Sąd postanowił utrzymać w całości w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 26 lutego 2018 r.

W tym miejscu należy podkreślić, że w ramach dostępnych środków Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe. W charakterze świadka została, bowiem przesłuchana skarżąca. Ponadto pismem z dnia 15 grudnia 2017 r. Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zwrócił się do skarżącej o podanie sygnatury akt sprawy sądowej – toczącej się przed Sądem Rejonowym (...) P., w której dochodzone są roszczenia przez r.pr. R. K. (2) w imieniu jej klienta – L., jak też o przesłanie kopii otrzymanego przez skarżącą wezwania na rozprawę (na dzień 19.09.2017r.). Pomimo doręczenia skarżącej wyżej wymienionego pisma w dniu 4 stycznia 2018r. skarżąca nie odpowiedziała na wezwanie. Na skutek, czego Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie posiadał faktycznej możliwości zwrócenia się do Sądu prowadzącego sprawę o przesłanie akt, albowiem skarżąca nie ujawniła sygnatury tychże akt.

W ocenie Sądu Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego podał prawidłową decyzję o oddaleniu wniosku dowodowego skarżącej o przesłuchanie świadka K. Z., albowiem dowód ten nie mógł być przydatny dla rozstrzygnięcia danej sprawy. Istota skargi sprowadzała się do nieetycznego zachowania radcy prawnego w postępowaniu sądowym. Znaczenie dla sprawy mogłyby mieć dokumenty z akt sprawy sądowej, której skarga dotyczy. Zeznania świadka nie mogły, zatem wpłynąć na ocenę postępowania radcy prawnego w konkretnej sprawie sądowej.

Pomimo braku faktycznej możliwości zwrócenia się przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego do Sądu prowadzącego sprawę o przesłanie akt, zebrany w sprawie materiał dowodowy był wystraszający do uznania, że radca prawny R. K. (2) nie dopuściła się zarzucanego jej przewinienia dyscyplinarnego.

Skarżąca przyznała, że miała dług wobec Banku (...) S.A. Bank mógł, zatem przelać swoją wierzytelność bez zgody skarżącej na firmę (...), która w ten sposób uzyskała uprawnienie do dochodzenia na swoją rzecz przelanej uprzednio wierzytelności. Oczywiście bankowy tytuł egzekucyjny nie mógł stanowić podstawy dochodzenia roszczenia przez firmę (...), ale z okoliczności sprawy nie wynika, aby o taką sytuację chodziło. Strona powodowa dochodząc wierzytelności nabytej od banku mogła go złożyć w sprawie, jako dokument potwierdzający wysokość wierzytelności. Przy tym wymaga zaznaczenia, że ewentualne przedawnienie wierzytelności nie pozbawia wierzyciela prawa do jej dochodzenia i takie działanie no może zostać uznane za bezprawne (art. 117 §2 k.c.). Kwestia, czy dowody przedstawione przez r.pr. R. K. (2) są spóźnione, rozstrzygnie sąd powszechny prowadzący sprawę.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Łączne koszty postępowania wyniosły 920 zł. Z uwagi na umorzenie postępowania w sprawie koszty te ponosi (...) we W..

Od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nie przysługuje środek odwoławczy (art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74(1) ustawy o radcach prawnych).